

Predrag Lasica

Tiambenseai Dear

Mladost bi nesebicna prema svima
nama koji smo se tada momčili
Reke cura niz stari kej naviru
a mi smo oci na njih becili

I sve su one bile moje
pored pruge, ispred zgrade u sobi
Sad ni jedna nije ista
i ne zeli niko da ih voli

Kad sam sreo danas nju
stara secanja mi naviru
hteo da je imam ceo zivot
JA JE GLEDAM KROZ GVOZDENU KAPIJU

Pita sta je sto sam zblanut
ne smem reci da je kaos
Dve tri reci i bezim
Bezim zgranut

NIKO NE ZNA STA CE BITI
KAD SE MLADOST POPIJE
TO JE KOCKA TO JE IGRA
PA KO STA DOBIJE

NIKO NE ZNA KOJI VRAG
CE UDESITI KAKO KOGA
TO JE KOCKA TO JE ZIVOT
I NISTA VISE POSLE TOGA

Dala mu je najljepse

Sebe, svoje usne, poljubce
Vremenom car nestaje
cekala je od mene poruke

A ja sam tesko mladost podneo
ona mi je otela osmehe
Kada je sa njim krenula dalje
nista nije moglo da me pokrene

Godine sam svoje bacio
Kao malina koja se prospe na cestu
goreo ja sam kao stoletna suma
koja je rasla na pogresnom mestu